

Романський стиль

Науковий термін «романика» або «романське мистецтво» виник тільки у 19 ст^ш. Водночас його ввели у історію мистецтва та умовознавство, аби відрізнити якісні зміни у мовах і у історії мистецтва від попереднього етапу і від готики^{ла}. До 19 століття користувались терміном готика, необачно і неточно розповсюджуючи його на дороманський і романський періоди.

Романика

- Романське мистецтво також Романика — період розвитку мистецтва Західної Європи, що охопив хронологічно 11-13 ст. (у декотрих місцинах дещо довше) і був поступово витіснений сформованою готикою. В регіонах розселення слов'янських племен пройло розгалуження на слов'ян західних і слов'ян східних.

Духовна атмосфера

- Духовна атмосфера в добу романики була драматичною. Адже римська античність трагічно закінчила власне існування. Припинили існування і римська військова машина, і римське бюрократичне управління, і навіть ідея святості римської імператорської влади (святість імператорської влади в Європі відродять пізніше).
- Від тої пори зберіглась лише християнська церква і острівці освіти і письменності у монастирях. Лише там зберіглися острівці античної культури і античних знань у фрагментарному вигляді. Раннє середньовіччя мало рахується з античним спадком або використовує лише те, що не має протиріч з християнським вченням.

- Архітектура доби романики посідала провідне місце серед мистецтв. Ця архітектура мала відверто сакральний характер, бо нею опікувались освічені і заможні ченці і священники католицьких орденів. Світська архітектура практично не мала зацікавлених прибічників і не акумулювала кращих майстрів, навіть коли будували приміщення для аристократів і князів церкви. Виняток — замки феодалів.